

skulde være større, end hvad Armeens Krav udfordrer i det Tilfælde, at en Troppestykke pludselig skulde sættes paa Benene. Den ærede Rigsdagsmand henviser til, at, da vi leve i et Land, hvor der er Overflodighed af Heste, ville disse Heste let kunne tilveiebringes. Rigsdagen har tænkt anderledes, da den i Aaret 1851, jeg troer det var den 16de Marts, vedterede den Lov, hvorved den bemyndiger Regjeringen til at holde indtil 1728 Foderheste foruden 1728 Districtsheste. Naar nu altsaa Krigsbestyrelsen kun har benyttet denne Bemyndigelse for det halve Antal af disse 1728 Heste, saa synes jeg ikke, at der kan være nogen Anledning til yderligere at formindste dette Antal, idetmindste har jeg ikke hørt af den ærede Rigsdagsmand nogen tilstræffelig Grund derfor, og jeg maa altsaa modsætte mig dette Ændringsforslag.

L. Scholer: Altsaa er mit Haab glipset. Jeg havde troet, at den ærede Minister vilde have talt for Forslaget. Den ærede Minister omtaler Hesteudredningsloven. Ja, jeg veed meget vel, at efter denne er Krigsbestyrelsen berettiget til at holde 1728 Foderheste; men jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg for mit Vedkommende aldrig har anseet denne Lov for god og hensigtsmæssig. Jeg havde dengang meget imod den, især paa Grund af disse Foderheste; Krigsbestyrelsen har imidlertid ikke benyttet disse Heste i de forløbne Aar, idet der navnlig er flere Districter, hvor hverken Districts- eller Foderheste ere begjærte til Tjeneste. Nu kan Ministeren vel svare os, at der er ingen Mønstring holdt; men jeg seer her, at det er Ministeriets Mening, at der til næste Aar skal indkaldes til 3 Dragonregimenter 1008 Heste og til to Artillerieregimenter 150 Heste til hver; altsaa maa jeg jo antage, at det er Ministeriets Hensigt, at det Antal, som behøves, skal indkaldes i dette Aar, men dette Antal beløber sig jo kun til 1458 Heste. Der bliver altsaa, som jeg for tillod mig at bemærke, endnu 1134 Heste i Reserve, og da forekommer det mig, at man meget godt kan spare disse 10,665 Rbd., fordi man ikke behøver at anvende dem til Indkjøb af disse Heste, som man antager i Aarets Løb ville gaae af. Det er tvørigt

mit Haab, at det ikke skal være længe, inden vi faae en Forandring i Hesteudredningsloven; thi det er dog virkelig en overflodig Bestemmelse, der indeholdes i den nugældende, om at der skal holdes et saadant Antal Foderheste, da vi jo ikke under sædvanlige Forhold benytte dette Antal, medens det, naar extraordinaire Tilfælde indtræde, er klart, at Krigsbestyrelsen blot behøver at pålægge Udskrivningsdistricterne inden saa Dage at tilveiebringe et saadant Antal Heste, hvilket da med Lethed vil kunne skee over hele Landet. Jeg indseer derfor ikke, at Krigsbestyrelsen i mindste Maade kan foruleiliges ved, at disse Penge for i aar ikke bevilges.

Schovelin: I Loven af 16de Marts 1851 staar der rigtignok, at indtil Omorganisationen af Hæren er Krigsbestyrelsen berettiget til at sætte paa Foder i Udskrivningsdistricterne 1728 tjenstdygtige Heste. Det heder altsaa indtil Omorganisationen af Hæren; men den Gang ventede man, at en Omorganisation af Hæren skulde indtræde meget snart. Nogle Dage, førend denne Lov kom til Behandling her i Thinget, blev der nemlig udtalt af den høitærede Krigsminister følgende Ord, som jeg nede den høitærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Der kan ikke være nogen Tvivl om, at Ministeriet, af hvem det end maatte blive bestyret, vil finde en presserende Opfordring til, strax ved Rigsdagens Sammentræden i Begyndelsen af October Maaaned (1851), at forelægge et Forslag til en ny Ordning af Hærvæsenet“. Derefter maatte Rigsdagen altsaa vente, at den omtalte Bestemmelse om Foderheste skulde blive i Kraft eet eller høit to Aar, men ikke, at den skulde vedblive at gjælde i en Række af Aar.

Krigsministeren: Hvad den første ærede Talers Uttring angaaer, da kan jeg meget godt forstaae, at han har en fra Krigsministerens afvigende Anskuelse om Nødvendigheden af det efter Loven af 16de Marts 1851 til Disposition stillede Antal Heste. Men, naar han er af den Formening, at dette Tal er større end nødvendigt, saa mener jeg, at det vilde være den rette Vej at gaae, at fremkomme med et Lovforslag til Forandring i bemeldte Lov, men derimod ikke under Behand-